

Հայ ժողովուրդը ցոյց տւեց այնպիսի կենսունակութիւն և ինտենսիւ աշխատանք, որ եղակի է ոչ միայն մեր ժողովուրդի պատմութեան մէջ, այլև այդպիսին պիտի համարել նաև ազգերի կեանքում: Մեր ժողովուրդը այդ ժամանակամիջոցում կարողացաւ կատարել այնպիսի մի գործ, որն ուրիշ ժամանակներ տարիների ընթացքում կատարել չէր կարող: Նա, դեռ նոր ազատւած սովից ու հիւանդութիւններից՝ լծեց քաղաքական աշխատանքի:

Այդ ամիսների ընթացքում կառավարութիւնը ժողովրդին տւեց 350 հազար փութ սերմացու. բացի այդ քանակից ինքը ժողովուրդը մի միլիոն փթից աւել այդ 350,000 փթի վրա աւելացնելով՝ ցանեց և այժմ հնձում է: Նա ձգտում է անտեսապէս և ֆիզիքապէս անկախ դառնալ և անկախ ապրել:

Մեր ժողովուրդի ծոցից դուրս եկած խորհրդարանի անդամները, դուրս գալով քաղաքից, ցրւեցին և անցան դաւառները՝ Շամշադին, Ղազախ, Զանգեզուր, Ղարաբաղ, Դարալաղեազ, Նոր-Բայազէտ, Էջմիածին, Շիրակ և այլ շրջաններ:

Այդ բախտորոշ օրերին մեծ և վճռական դեր կատարեցին Հայաստանի անկախութեան պլատֆորմի վրա կանգնած քաղաքական կուսակցութիւնները, մանաւանդ Հ. Յ. Դաշնակցութիւնը, որն իր բոլոր ուժերը մօրթիկացրի այն ենթարկելով՝ արամազրեց Հայաստանի կառավարութեան: Մեր իրականութեան շորս կուսակցութիւնները՝ Հ. Յ. Դաշնակցութիւնը, Հ. Ս. Դ. Բանտրական, ժողովրդական և Ռամկավար կուսակցութիւնները մեծ գործ են կատարել մեր պետականութեան աստիճանը բարձրացնելու գործում:

Բայց առաւել ևս մեր ժողովուրդը ցոյց տւեց ուզմոզի: Մեր բանակը, որ նոր էր հանդատացել և դեռ նոր էր լրացրել ինքնապաշտպանութեան գործը, նա, այդ քաջարի գործը, դրադեց մեր սահմանների բոլորման խնդրով և այդ արաւ մեծ յաջողութեամբ, որ մինչև այժմ եղածների մէջ եղակի պիտի համարել: Վերջերս նա տարաւ մի շարք յաջողութիւններ ապստամբ շրջանների վրա: Կուռ ընթացքում միջոց տրւեց բոլոր նրանց, որոնք կը ցանկանան ընդունել մեր քաղաքացիութիւնը, դան և հպատակութիւն յայտնեն, որով և կեանքի ապահովութիւն տրւեց: Ապացոյց դրան Ուլուխանլու թուրք դիւղը, որին մենք հովանաւորեցինք և որն այժմ բարդուած վիճակի մէջ է:

Մնացեալ դիւղերը՝ Զանգիրասարի և Վէդի-Բասարի շրջաններում, որոնք չցանկացան մնալ և լինել Հայաստանի քաղաքացիներ, ընկան մեր զօրքերի շեշտակի հարւածների տակ: «Գայլի Դրունքը» և Բէոյիւք-Վէդին, ուր անցեալ տարի մենք կորուստներ ունեցանք, ընկան մէկը միւսի ետևից (բուռն ծափեր և ցոյցեր): Մեր զօրքը տարաւ նաև ուրիշ երկու մեծ յաղթութիւն՝ Ղազախում և Օլթիի ճակատում:

Ղազախում թշնամին մեր սահմաններից ներս էր խուժել, որի հետևանքով առաջացան հակապետական խլրտումներ, որոնք բոլորն էլ անյաջողութեան մատնեցին՝ ստանալով արժանի հակահարւածներ խորհրդարանի անդամ և ժողովրդական հերոս Սեպուհի բանակի կողմից: Այս, ի հարկէ, փայլուն ապացոյց է այն բանի, որ ժողովուրդն ինքն է իրեն պաշտպանում՝ ունենալով ամենալայն մասնակցութիւն (ծափեր):

Մինչև Գայլի Դրունքի հասնելը մեր զօրքերը անարդէլ շարժում էին: Այստեղ մեր հրամանատարութեան ներկայացան սպստամբների պատերազմները և խնդրեցին հնարաւորութիւն տալ՝ Հայաստանի կառավարութեան հետ բանակցելու: Այդ հնարաւորութիւնը նրանց տրւեց և նրանք ամենաշատ կերպով բերեցին մայրաքաղաք, ուր և բանակցութիւնները տեղի ունեցան: Այն պայմանները, որ մեր կառավարութիւնն առաջարկեց, շատ